

er bleven anlagt, omtrent en Trediedeel mindre end før, og derfor forekommer det mig ogsaa, at Bommene paa Routen imellem Roeskilde og Korsør, naar det Tidspunkt indtræder, at Jernbanen kommer igang, ikke kunne ansættes saa høit som nu, men maage være $\frac{1}{3}$ mindre. Foruden den Ulempe og Besværlighed, som Bommene unægtteligen medføre, er der en anden Betragtning, som jeg haaber ogsaa kan gjøre sig gjældende med Hensyn til deres Affjæffelse, det er nemlig den, at disse 36 Bomme, som kun indbringe 14,272 Rbd., ere bortforpagtede til 36 Familier, og, antager man aarlig 250 Rbd. til hver Families Underhold, udkommer en Sum af 9000 Rbd., som altsaa de Veisfærende maae erlægge, foruden den Afgift, Staten erholder. Disse 9000 Rbd. ville naturligtviis falde bort, saasnart denne Reparition indtræder. Hvad Derne angaaer, som høre til Sjælland, nemlig Møen og Samsø, da har jeg ikke i saa Henseende anstillet nogen Beregning. Der har været discuteret om, hvorvidt Bommene vedkomme Derne; jeg har ikke villet udtale mig derom, men vil overlade til Thinget at tage Beslutning desangaaende. For Diebliffet har jeg ikke mere at fremføre, men haaber, at det er tilstrækkeligt for det høitærede Thing til at tage denne Sag under Overveielse.

Indenrigsministeren: Der blev allerede i Aaret 1842 af Regjeringen forelagt Provindstalsstanderne et Udkast, angaaende de fleste Bommene's Nedlæggelse, der i det Væsentlige var ganske overensstemmende med det nu foreliggende. Provindstalsstanderne vare ogsaa enige i selve Sagen og antog, at man kun burde beholde de enkelte Bomme, som gavede en saa betydelig Indtægt, der afgav et ikke uvæsentligt Bidrag til Veitugifterne, men med Regjeringens Forslag var der forbunden den Bestemmelse, at den Afgang, som Veikassen led, ved at disse Bomme nedlagdes, skulde dækkes ved en lille Forhøielse af det, som var Maximum af Veibidragene efter Frd. af 29 Sept. 1849, nemlig, at der maatte tages 4 $\frac{1}{2}$ mere pr. Td. Hartkorn. Da Veitugifterne vanskeligt kunde bestrides af den Indtægt der var tillagt Veikassen, saa kunde Regjeringen ikke gaae ind paa Afgang i Bomindtægterne uden Vederlag. Det nær-

værende Forslag gaaer ud paa, at Veikassen skal have Erstatning for de Bomme, som nedlægges, nemlig af de respectivt Amtskasser, saa at der altsaa fra Statens Side ikke er Noget derimod at erindre. Den eneste Tvivl, der kunde være, er, om det er billigt imod Amtterne, at de skulle erstatte Følgerne af en Forandring, som ikke kommer hele Amtet, men kun enkelte Dele deraf, tilgode. Det forholder sig aldeles rigtigt, som den ærede Forslagsstiller udhævede, at Kjøbstæderne komme til at bidrage overmaade Lidet til Erstatningen, naar den skal udredes efter Hartkorn, da Kjøbstæderne jo have lidet Hartkorn, ja endog en enkelt Kjøbstad, nemlig Sorø, har saagodt som slet intet. Disse Betragtninger ere imidlertid ikke af en saa stor Vægt, at det skulle afholde Regjeringen fra at gaae ind paa det foreliggende Forslag. Fra Statens almindelige Standpunkt kan der, som sagt, ikke være Noget imod det at erindre, da den Indtægt, som tabes, bliver dækket ved Repartitionen paa Amtterne. Det eneste Tab, der skulde være forbundet dermed, skulde være det, at Veiene i Fremtiden kunde blive mere besøgte, og Erstatningen af Amtterne kan naturligtviis kun tage Hensyn til de nuværende Forhold, men dette er af ingen Betydning, da Indtægten af de Bomme, hvorom her er Spørgsmaal, er saa ringe.

J. M. Hansen: Jeg vil paa Sagens nærværende Standpunkt blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg nu, som dengang, da der var Spørgsmaal om Nedlæggelsen af Bommene i Fyen, antager det for urigtigt at paalægge de tilfødende Der en Andeel i den Erstatning, der skal ydes for den Indtægt, man hidtil har haft af Bommene, blot fordi disse Der tilfældigtviis høre til et Amt, hvori Bommene nedlægges, skjøndt disse Ders Beboere slet ikke have haft nogensomhelst anden Gavn af Bommene i Sjælland end enhver anden Reifende fra en hvilken som helst Provinds i Landet. Jeg forbeholder mig derfor til 2den Behandling, dersom jeg efter nøiere Overveielse maatte finde det passende, at stille et Ændringsforslag, om at de Der, der høre til Sjællands Stift, undtages fra at tage Deel i Erstatningens Udredelse for Nedlæggelsen af de heromhandlede Bomme.